

Meddelanden

från

Sylviaföreningens arbetsfält.

Sylviaföreningens årsberättelse för arbetsåret 1897—1898, afgifven till årsmötet.

Sylviaföreningens tredje arbetsår har i mer än ett afseende för den samma varit ett bemärkelseår.

En af styrelsens första åtgärder blef att vid ett möte, dit äfven andra intresserade personer inbjudits, rådgöra om huru föreningen kunde bringa sin hedersordförande Zakarias Topelius en lämplig och värdig hyllning till hans 81:sta födelsedag. På ordförandens förslag beslöts att genom en frivillig 10 pennis insamling ibland skolbarn sammanbringa en penningesumma för att användas till främjandet af djurskyddsarbetet bland Finlands barn, och att summan skulle på statsrådet Topelii födelsedag till honom öfverlämnas, jämte anhållan att han skulle bestämma huru densamma borde för sitt ändamål användas. Lärare och lärarinnor skulle genom cirkulär ombedjas att förmedla insamlingen inom sina respektive skolor. På styrelsens anmodan åtog sig fröken O. von Fieandt vänligen att inkassera inflytande medel. Tack vare lärares och lärarinnors beredvillighet och barnens entusiasm för Z. T., vann företaget liflig anslutning. Till utsatt dag hade en summa stor 1,404 mark 63 penni influtit; och åtföljdes de flesta bidrag af sympatiska uttalanden. Medlen, inneslutna i en ljusgrå sidenfordrad läderportfölj med inskription i silver: »Från Finlands barn» på svenska och finska, öfverlämnades af föreningens ordförande och sekreterare till statsrådet Topelius, jämte förteckning öfver de skolor, som sändt bidrag. Z. T. syntes djupt rörd af denna barnens hyllning och yttrade: »Det här skall Sylviaföreningen få».

Vid samma tillfälle öfverlämnades till den åldrige jubilaren en broschyr: »Tankar i Djurskydd, uttalade af Z. Topelius. Å Sylviaföreningens vägnar samlade och utgifna af Uno Stadius.» Den lilla boken skulle till Z. Topelius bringa en »vördnadens och tacksamhetens hälsning från alla dem, som i djurskyddsvännen Topelius äga den erfarne läraren, det goda föredömet, den outtröttlige uppmuntraren samt den förtröstansfulla ljusa blicken på framtiden.»

Af föreningens organ »Sylvia» öfverlämnades ett för tillfället redigeradt »Topeliiblad» i praktband.

Tyvärr kunde ingen hyllning, inga kärleksbevis i vår midt kvarhålla vår älskade Z. T. — Knappt hade jubeltonerna vid hans 80 års fest förklingat, så ljödo begravningsklockorna vid hans jordafärd.. Djurskyddsarbetet i vårt land hade förlorat sitt förnämsta stöd, sin varmaste, insiktsfullaste förkämpe. Här är dock ej platsen att orda om hvad Z. Topelius i detta afseende värvat och varit. En deputation bestående af fröknarna O, v. Fieandt och E. Sohlman samt fru J. Stadius nedlade å Sylviaföreningens vägnar en blomsterlyra på Z. Topelius' bår.

Den af Finlands barn tidigare omnämnda penningesumman för främjande af djurskyddsarbetet bland barnen har, enligt Statsrådet Topelii uttalade önskan, öfverlämnats till Sylviaföreningens styrelse. Jämte ränta därå, tvänne efteråt från skolor inlämnade bidrag och en gåfva af ordföranden, utgör summan numera *ett tusen femhundra (1,500) mark*.

Denna Statsrådet Topelii åtgärd, ett nytt bevis på det förtroende och den sympati han hyste för Sylviaföreningens sträfvan, skall för densamma utgöra en kraftig maning och uppmuntran till sammanhållning och fortsatt arbete på [den väg han anvisat, nämligen: ungdomens uppfostran till kärlek och barmhärtighet gentemot svagare varelser, på grundvalen: »rättvisa mot alla».

Den å föreningens vägnar af dess ordförande utgifna broschyren »Tankar i djurskydd, uttalade af Z. Topelius», har rekvirerats af följande djurskyddsföreningar, nämligen: Vasa 150 exx., Åbo 200 exx., Björneborg 100 exx., Gamalakarleby 100 exx. samt Ekenäs 100 exx. Af den varmhjärtade djurvänner, fru Thyra Jurvelius ha 100 exx. och af lektor Hugo Bergroth 200 exx. rekvirerats. På föreningens initiativ och till dess förmån har på Lars Hökerbergs förlag i Stockholm en ny upplaga af Tankar i djurskydd utgifvits under rubrik: »Vi och de värnlösa». Genom föreningens försorg har broschyren jämväl utgifvits på finska hos Werner Söderström i Borgå.

Nya Sylviakretsar ha under året bildats af: magister J. E. Rosberg i Uleåborg, frk. J. Laakso i Nivala, hrr Sundberg och Alb. Grönlund i Keks-holm, frk. Anna Forstén i Wiborg, frk. K. Westergren i Nystad, rektor Dahlström i Tammerfors, frk. A. Ljungberg i Pargas Malm, frk. Olga Holmström vid Strömfors bruk, frk. L. Svahnäck i Kontiolahti, herr A. Vallenius i Vichtis, herr P. Kontio i Kuhmoniemi, herr J. Rosenback i Mörtmark, herr O. Krook i Oravais, frk. J. Söderholm i Kimito, kyrkoherden Holmén i Gustafs, frk. R. Invenius i Kaskö, frk. Hedvig Forssman, pastor A. Candelin och frk. M. Gustafsson i Salo, herr M. Markkunen i Kristina, herr A. Jakobsson i Kronoby, frk. H. Wettervik i Teisko, frk. A. Alopæus i Joensuu, herr A. Mäkinen i Suistamo, herr J. P. Luukas i Davidstad, frk. E. Torkkel i Lahtis, frk. G. Frietsch, frk. N. Lemberg och S. Björni i Åbo, samt herr Hugo Ruotzi i Kotka. Inalles ha 3,455 Sylviamärken utdelats under året. Hela medlemmeantalet bland barn utgör 17,785.

Redogörelser från Sylviakretsarnas värksamhet i landsorten ha ingått från följande orter:

Åbo (Ombud för de svenska kretsarna fröken Gerda Frietsch). »Medlemsantalet fördelar sig på följande kretsar: Svenska fruntimmersskolan 141, svenska klassiska lyceum 28, Heurlinska skolan 57, Åbo samskola 80, Wanderska skolan 54, fröken Dührs skola 21, fröken Bergmans skola 49, svenska folkskolorna 500, tillsammans 930 medlemmar. Vuxna medlemmarnas antal 40. I anledning af Z. Topeliis död ägde ingen Sylviafest rum. Af föreningens organ Sylvia har rekvirerats 70 årgångar och 300 Topeliiblad.

Joensuu (Ombud: fröken Aina Alopæus). Sylviaföreningens angelägenheter handhafvas i Joensuu af en komité bestående af fem personer med doktor K. Cannelin såsom ordförande. Kretsarna i Joensuu räkna sammanlagdt 160 medlemmar, de vuxnas antal utgör 39. För Sylvia kretsarna i Joensuu var den 18 maj en gemensam vårfest anordnad ute i det fria. Till programmet hörde tal, musik, sång, deklamation, saga samt idrottstävlingar och lek. För att uppväcka ungdomens intresse för naturstudium och förmå de unga att värka i enlighet med Sylviaföreningens uppgift hade Sylvia-komitén i Joensuu beslutit anställa en pristäflan. I sådant afseende utdelades vid Sylviafesten följande tryckta cirkulär:

För medlemmarna i Sylviakretsarna i Joensuu.

§ 1. Sylviaföreningen, hvars valspråk »rättvisa mot alla» skall blifva rättesnöret för hela dess värksamhet har till uppgift:

a) att bland landets uppväxande släkte arbeta för väckandet af rättskänsla och kärlek till Guds skapade värelser och värk,

b) att utbreda kännedom om djurens och växternas lif och lämpligaste sättet för deras vårdande och

c) att genom goda råd och föredömen, spridandet af lämplig litteratur äfvensom anordnandet af föredrag, utflykter och fester i det fria, uppväcka intresse för naturen, motarbeta kärlekslöshet, djurplågeri och förstörelselusta, och på sådant sätt äfven i sin mån deltaga i det allmänna folkbildningsarbetet.

För att uppmuntra föreningens medlemmar, isynnerhet skolungdomen att alt driftigare och mera entusiastiskt värka för det i ofvanciterade § omnämnda ändamålet, har centralkomitén för Sylviakretsarna i Joensuu beslutit att nästa höst på lämpligt sätt (t. ex. genom utdelandet af naturvetenskaplig litteratur) belöna sådana medlemmar i föreningen hvilka genom arbete och värksamhet, på ett eller annat sätt berörande föreningens värksamhetsområde, visat skildt intresse för förvärklighandet af dess program.

De arbeten som vid prisutdelningen kunna komma i fråga äro, t. ex.

- 1) Plantera träd och buskar;
- 2) prässa växter (antingen botaniskt ordnade i herbarier eller konstnärligt uppklistrade på papper eller bundna till buketter);
- 3) sköta små träd- eller kryddgårdar;
- 4) lägga märke till växternas blomstringstid och i en bok uppteckna dessa iakttagelser;
- 5) förfärdiga och hålla vård om fågelhållkar;
- 6) lägga märke till flyttfåglarnas ankomst- och affärdstid och i en bok uppteckna dessa iakttagelser.

Dessutom kunna äfven till pristäflan inlämnas skriftliga berättelser, grundade på egna iakttagelser inom djur- och växtvärlden, t. ex. om något häckande fågelpar (boets byggande, äggläggningen, uppfödandet af ungarna); om myrornas eller spindlarnas lif; om någon fågels eller annat djurs lefnadssätt; om insekternas utveckling; om någon (odlad eller vild) växts utveckling (groende, hjärtblad, blomning o. s. v.).

Anm. Angående alla sådana arbeten som prisnämnden ej är i tillfälle att själf granska, hör täflaren inlämna skriftlig berättelse, hvars riktighet är bestyrkt af pålitliga personer (t. ex. föräldrar). Till täflan ämnade arbeten böra anmälas hos Sylviakomitens ordförande före slutet af oktober månad.

Angående resultatet af denna pristäflan har ännu ingen uppgift ingått. Af föreningens organ har till Joensuu rekviderats 20 årgångar finsk Sylvia och 100 exx. »Sylvias Majblad» 1898.

Lahtis (ombud: frk. Emma Torkkel). 325 nya medlemmar ha anslutit sig till Sylviaföreningen. De äro numera fördelade på fyra skilda kretsar, hvarje skild krets drar försorg om sig själf, endast om våren förena de sig till någon gemensam utfärd eller fest i naturens sköte. I år har någon sådan fest dock ej kunnat åstadkommas i anledning af naturens sena utveckling. Inom ombudets krets gafs åt medlemmarna i uppdrag att anordna bekväma platser för fåglarnas bon samt att skydda fåglar och vårda djur och växter, åt gossarna att förfärdiga fågelhållkar, o. s. v. I höst hoppas vi få mera krafter till samarbete. Af föreningens organ ha till Lahtis prenumererats 12 svenska och 90 finska årgångar, samt 45 exx. Sylvias Majblad.

Nystad (Ombud: fröken Kerstin Westergren). Intresset för Sylviaföreningen är lifligt, 175 Sylviamärken ha utdelats och omkr. 40 vuxna medlemmar antecknat sig. Den 18 juni skulle en barnfest äga rum å Salmis egendom. Af föreningens organ ha en årgång och 100 finska Majblad rekviderats.

Raumo (Ombud: fröken Lydia Rancken). Våren 1897 stiftades i Raumo Sylviakretsar. 371 medlemmar antecknade sig, nämligen 7 lärare (lärarinnor) och 384 elever från högre och lägre folkskolorna, förberedande skolan och samskolan.

År 1898 ha till Sylviaföreningen anslutit sig 104 nya medlemmar, alla från härvarande skolor. I slutet af maj var en liten Sylviafest afsedd att äga rum och var dagen redan bestämd; till följd af ogynsam väderlek måste festen dock uppskjutas till hösten.

Den 14 september vandrade alla Sylviaföreningens små medlemmar med sina lärarinnor till en utom staden belägen plan. I spetsen bars en liten nätt, för tillfället förfärdigad fana. Anlända till festplanen talade en af lärarinnorna till barnen om föreningens ändamål och förmanade dem varmt och vänligt att alltid vara goda mot djuren. Därefter berättades Z. Topeliis berättelse: »Våra egna», och deklamerades en af hans dikter: Bofinkens vaggvisa.

Sedan sjöngo barnen några i skolan inlärdade sånger, hvarefter de spriddes i skilda grupper för att leka och springa. Till slut samlades alla åter och alla tillsammans sjöngo »Vårt land», hvarefter vi vandrade hem, en och hvar belåten med denna anspråkslösa fest.

Kotka (Ombud: herr Hugo Ruotzi). Utom i Kotka stad ha äfven i skolor i trakten däromkring Sylviakretsar bildats. Alla härvarande skolor ligga nämligen så nära hvarandra att de kunna värka gemensamt, och äfven hålla gemensamma fester och utfärder. Det är att hoppas att denna behjärtansvärda sak har god framgång i Kotka. Sylviakretsen å Halla såg räknar 150 medlemmar, den å Suunila 86, den å Tavastila 26 (bildad af läraren M. Moisio); vid Kotka svenska samskola finnas 111 (ledarinna frk. Wendell), och den vid Hu-

ruksala 50 medlemmar, (ledare: läraren V. Vuorio). Den 1 juni firades på en holme i Kymmene en Sylviafest, hvarvid närvaro Halla och Suunila skolors Sylviakretsar, omkring 200 barn. Föredrag höllos af hrr J. Helenius och H. Ruotzi; programmet utfylles med sång, lek, deklamation m. m. Barnen förplägnades med hvetebullar. Vid Huruksala folkskola utdelades vid examen gratis Sylviablad.

Till Kotka ha rekvirerats 10 årgångar svensk och 5 årgångar finsk Sylvia samt 500 finska och 150 svenska Majblad.

Från öfriga kretsar ha närmare meddelanden ej ingått.

Sylviaföreningens styrelse har rekvirerat 50 årgångar Sylvia för 1898 och 2,000 Sylvias Julblad att gratis utdelas bland folkskolebarn.

Föreningen har af Sylvias redaktion emottagit 50 årgångar Sylvia för för 1898 samt 700 Topeliiblad och 500 Majblad för samma år. Dessutom ha 2,000 exx. af år 1897 af redaktionen gratis utdelats.

Till styrelsen har ingått förfrågan huruvida Sylviaföreningen ville deltaga i ett allmänt djurskyddsmöte, anordnad af Helsingfors djurskyddsförening härstädes i början af juni månad år 1899. Frågan har af styrelsen hänskjutits till årsmötet.

Föreningens styrelse har undar året utgjorts af: frk. O. v. Fieandt (adjungerad i stället för herr Kronström, som till följd af bristande tid afsagt sig), frk. Esther Sohlman, fru Julia Stadius (sekreterare och kassör), herr Uno Stadius (ordförande), frk. Sofia Streng och frk. H. Tavaststjerna.

Årsmötet

den 19 november 1898.

Efter det ordf., folkhögskoleföreståndaren Uno Stadius öppnat mötet och uppläst årsberättelsen, meddelades kassörens af revisorerna godkända redovisning, hvarefter fröken Elin Åkesson utsågs till ordförande, styrelsen afträdde och densamma beviljades full ansvarsfrihet. Härefter skreds till val af tvänne styrelsemedlemmar i stället för två afgående, hvilka hyardera återvaldes. Styrelsen för det löpande året utgöres sålunda af fröknarna O. v. Fieandt och E. Sohlman, fru J. Stadius, herr U. Stadius, fröken S. Streng och fröken H. Tavaststjerna. Till revisorer valdes fröken Hanna Kullhem och herr Gösta Sundholm och till revisorssuppleanter fröknarna A. v. Konov och A. Norring.

Ordföranden meddelade att den summa, stor 1,404 Fmk 63 penni, som af Finlands barn öfverlämnades åt Statsrådet Z. Topelius, då han fylde 80 år, för att användas till främjandet af djurskyddsarbetet bland barnen, af Z. T:s

sterbhus, enligt den aflidnes önskan öfverlämnats till Sylviaföreningens styrelse »för att användas på det sätt, den funne lämpligast att förvärkliga gifvarens önskan.» Summan hade genom räntor, insända bidrag från tvänne skolor och gåfva af ordföranden ytterligare förstorats och utgjorde nu 1,500 Fmk. Sylviaföreningen var enligt öfverlåtelseskrifvelsens ordalydelse visserligen berättigad att bestämma om medlens användande, men önskade dock sätta äfven andra föreningsmedlemmar i tillfälle att härom yttra sig och hade i sådant afseende hänskjutit frågan till årsmötet.

Fru Stadius föreslog att Sylviaföreningen borde hugfästa Statsrådet Z. Topelii minne genom att af de donerade medlen i främsta rummet bilda en stående fond, som tillika skulle förlåna föreningen en fast grund och för densamma utgöra en sporre till fortsatt framgångsrik värksamhet. Fonden kunde lämpligast benämnas *Z. Topelii Sylviafond*.

Förslaget antogs enhälligt. Dock voro alla ense om att blott en mindre del af summan borde anslås till fond och det öfriga reserveras för att i mån af behof användas till främjandet af föreningens sträfvanden, hvilka hittills i betänklig grad inskränkts och kringskurits af ekonomiska svårigheter och just nu, i sin början, var i behof af medel för att kunna upprätthållas. Under sådana förhållanden och då räntorna af kapitalet voro otillräckliga att i nämnvärd grad gagna föreningens syften, kunde man ej med skäl anse sig »förvärkliga gifvarens afsikt» och främja djurskyddsarbetet genom att binda de medel han för detta ändamål donerat, och med hvilkas tillhjälp föreningens bestånd kunde tryggas och dess värksamhet göras fruktbringande; en sådan åtgärd ansågs så mycket mindre påkallad som den stående fonden i främsta rummet var afsedd att hugfästa statsrådet Topelii minne och således hade en idéel uppgift, hvars förvärkligande ej var beroende af summans storlek, och det dessutom var antagligt, att då en grundplåt fans, densamma genom framtida bidrag och föräringar skulle förstoras. Alla närvarande voro ense om dessa synpunkter och beslöts att tredjedelen af de donerade medlen eller femhundra (500) Fmk skulle anslås till stående fond under namn af *Z. Topelii Sylviafond*, och att det öfriga eller ettusen (1,000) Fmk i mån af behof kunde användas för att främja föreningens sträfvande — djurskyddsarbetet bland Finlands barn.

Härefter upptogs till diskussion sättet huru de medel Sylviaföreningen sålunda erhållit kunde användas för att säkrast göras fruktbringande. Följande förslag framställdes:

1) Att medlem skulle användas till smärre stipendier eller gåfvor för att bland folkskolebarn uppmuntra anläggandet och underhållandet af fågelbräden och -hållkar för småfåglar.

Förslaget, som syntes sympatiskt, då småfåglarna alltid legat Z. Topelius varmt om hjärtat, ansågs dock praktiskt utförbart, enär det blefve så kostsamt att, om också hela summan därtill användes, dock endast en ringa del af Finlands folkskolor kunde tillgödonjuta de afsedda stipendierna; också uttalades åsikten att medlen ej borde användas till belönande af djurvänlighet, hvilket kunde anses pedagogiskt riktigt, utan för att sprida kunskap om och väckelse till sådan.

Kotka svenska samskola Runas 111 (redaktion: Erik Wendell) och den vid Ho-

2) Att medlen skulle användas för att främja skydd och vård äfven af husdjur och ej endast fåglar.

Vann anslutning; framhölls att Z. T. under senare år frångått Majföreningens idé, som endast afsåg fågelskydd och enträget framhållit att barnens rättskänsla borde utsträckas till alla djur, ja alla skapade varelser: — »rättvisa mot alla».

3) Att medlen skulle användas för att möjliggöra spridandet af föreningens organ i vida kretsar.

Understöddes lifligt, enär intet ansågs i så hög grad vara egnadt att väcka intresse och sympati för djuren som djurvänlig litteratur. Också hade Statsrådet Topelius påyrkat utgifvandet af en djurskyddstidning för barn, framhållit i hvilken andå densamma borde redigeras och understödde densamma städse varmt. Den sista berättelse han skref, innan pennan föll ur hans hand, var för djurskyddstidningen Sylvias Topeliiblad, benämd »Våra egna».

4) Att råd och anvisningar om fågelbrädens och -hålkars förfärdigande skulle tryckas och utdelas till största möjliga antal folkskolor.

Detta förslag förordades varmt, och ansågs på ett praktiskt och billigt sätt förverkliga förslaget N:o 1.

5) Att understödja anordnandet af Sylviafester.

Detta förslag förföll på samma grund som förslaget N:o 1. Medlen kunde nämligen omöjligt hinna till att tillgodose alla Sylviakretsar med pennningemedel och blefve det en vansklig uppgift att rättvist fördela desamma. Då de vuxna medlemmarnas i landsorten årsavgifter ej behöfde till styrelsen i H:fors insändas, ansågs att dessa med fördel kunde användas till Sylviafester. Å orter där intresset för Sylviaföreningen var lifligt, hade medel till anordnandet af fester ej saknats.

6) Att Sylviakretsarnas ombud i landsorten skulle sättas i tillfälle att uttala sig angående här framställda förslag, äfvensom att för sin del framställa sådana:

Antogs enhälligt.

Ordföranden meddelade en skrifvelse från Helsingfors djurskyddsförening innehållande en förfrågan huruvida Sylviaföreningen ville deltaga i ett af förstnämnda förening anordnadt allmänt djurskyddsmöte i Helsingfors i början af instundande juni månad.

Föreningen beslöt till mötet sända en representant, som af styrelsen framdeles skulle utses.

En af herr K. Werkko till styrelsen insänd penningesumma stor 27 mark 5 p., insamlad af elever vid förberedande skolan för folkskoleseminarier till minne af Z. Topelius, beslöt mötet lägga till Z. Topelii Sylviafond, anseende det som ett godt omen för framtiden att redan samma dag fonden grundades, en föräring kunde fogas därtill.

Efter det fröken O. v. Fieandt uttalat sin tillfredsställelse öfver att föreningen genom sin ordförande satts i tillfälle att utgifva »Tankar i djurskydd», hvarigenom icke blott Z. Topelii värderika uttalanden i djurskyddstrågan vunnit spridning i vida kretsar utan äfven föreningen förskaffats en välbehöflig inkomst, och de närvarande betygat styrelsen sin tacksamhet, afslöts mötet.

Aid efter årsmötet hållet styrelsemöte återvaldes till ordförande folkhögskoleföreståndaren Uno Stadius och till sekreterare fru Julia Stadius; till kassör valdes fröken Ottilia v. Fieandt, enär fru Stadius, till följd af bristande tid, afsade sig detta uppdrag, förbindande sig dock att fortfarande expediera föreningens märken, stadgar, listor och publikationer m. m., samt angående föreningen lämna alla upplysningar. Rekvisitioner af märken och redovisning sändas sålunda — såsom förut — till fru Julia Stadius, Helsingfors, Östra Henriksgatan 1.

Åtgärder för främjande af föreningens värksamhet.

Sylviaföreningens styrelse har beslutit vidtaga följande åtgärder för främjandet af sin värksamhet, nämligen:

1) Att, utom den årsberättelse, som är afsedd att hvarje höst tillsändas Sylviaföreningens ombud och kretsarnas ledare, om möjligt också hvarje vår en mindre publikation skulle tillställas dem, innehållande meddelanden och uppsatser angående Sylviaföreningen och djurskyddsarbetet i allmänhet, förslag till program för Sylviaster, m. m. d. som kan vara af nytta och intresse. I anseende till den långt framskridna tiden ansågs dock att denna vår ej någon särskild publikation skulle utgifvas, utan lämpliga uppsatser bifogas årsberättelsen.

2) Att föreningens organ Sylvia gratis sändes till alla ombud och kretsars ledare.

Att hvarje år en *Sylviadag* fastställes, då föreningens uppgift framhålles inom Sylviakretsarna och då, för att stärka gemensamhetskänslan och lifva intresset, någon del af programmet är gemensamt för alla kretsar, så att antingen samma tal hålles, eller samma dikt deklameras, sång sjunges eller saga berättas, hvilket naturligtvis icke hindrar att programmet enligt ledarens godfinnande utvidgas med ytterligare tal, sång, lek o. s. v. och kan *Sylviadagen* anordnas antingen som fest, utfärd eller helt enkelt begås inom skolan utan särskilda anstalter, blott för att klargöra föreningens ändamål och upprätthålla intresset för densamma.

4) Att inom städer och kommuner där det för ombud är svårt att leda och sammanhålla Sylviakretsarna, en särskild komité af lämpliga personer väljes, hvilken biträder vid anordnandet af föredrag, fester m. m.

5) Att föreningens ombud och Sylviakretsars ledare uppmanas att inkomma med förslag till program för Sylviadagen, äfvensom att till styrelsens vårpublikation och föreningens organ Sylvia insända bidrag och däri framföra sina önskningsmål.

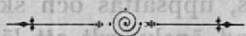
Småfåglarnas skydd

är en af Sylviaföreningens främsta uppgifter, och då uppsättandet af fågelhållkar måste anses synnerligen lämpligt för befordrandet af sådant skydd, har i Sylvia N:o 2 & 4 meddelats en utförlig, med illustrationer försedd beskrifning på huru sådana skola förfärdigas, uppsättas och skötas för att bäst motsvara sitt ändamål. Det vore i hög grad önskvärdt att lärare och lärarinnor och andra på landsbygden bosatta personer ville uppmuntra barnen att förfärdiga och anbringa sådana hållkar. Den i Sylvia intagna beskrifningen ingår i en af folkupplysnings-sällskapet utgifven och af magister Thorsten Renvall författad bok: »Finlands nyttiga och skadliga fåglar». I inledningen till uppsatsen om fågelhållkar yttrar förf.

Ett både enkelt och säkert medel att i sin närhet erhålla nyttiga fågelarter, står människan till buds i uppsättandet af hållkar. Visserligen är det endast ett fåtal fåglar, som i hållkar tillreda sina nästen, men till dem höra staren och mesarna, människans allra nyttigaste och trognaste bundsförvandter i kriget mot insektvärldens skadedjur. Det är sålunda inga bundsförvandter att förakta, människan genom detta hvarken kostsamma eller arbetsdryga medel, kan förskaffa sig. Genom att hopslå några brädstumpar eller utborra några murkna stockar, kan landtmannen i sin närhet förvärfva sig flere par af dessa naturens aldrig tröttnande beskyddare af växtligheten på fält och i skog mot insekternas framfart. Då man känner att af de vanliga insektätande fågelarterna en enda individ dagligen förtär insekter i en så stor mängd, att deras sammanlagda vikt öfverstiger hennes egen, kan man tänka sig, hvilken mängd skadedjur 20, 30 eller 40 par sådana fåglar, hvilka därjemte hafva hungriga ungar att uppföda, bortplocka från den förståndige landtmannens egor.

Någon skulle möjligen vara frestad tro, att där man om hösten förfärdigat och uppställt ett stort antal fågelhållkar, flere af dem följande vår stode toma, och fråga, hvarifrån i hast en sådan mängd fåglar skulle infinna sig? Den, som emellertid gifvit akt på förhållandena i naturen, känner äfven den brist som råder på ihåliga träd passande för de fågelarter, som i dessa tillreda sina bon. Och när fågeln efter mycket sökande funnit ett sådant träd, så är det icke sagt att det återfinnes nästa år. Mesen kan nämligen vid återkomsten från sina vinterströftåg finna antingen hela den skog, där dess bo förut stått, kalhuggen, eller åtminstone det gamla, ihåliga trädet, där den förut häckat, försvunnet, vare sig att stormen fällt det till marken, eller att skogen blifvit rödjad. I sistnämnda fall få tyvär blott alltför ofta, då vindfällena aflägsnas, äfven de gamla, ihåliga träden och stubbarna göra dem sällskap. Mesen upptäcker därför ej mer i skogen någon passande plats för sitt bo; hackspetten upptäcker ej bland de raka, välqvistade träden i den välrödjade skogen en enda så murken stamm, att den der kunde urgröpa sitt näste, och skogens bevingade beskyddare tvingas att draga sig bort, att söka sig andra platser, där passande boplatser för dem ännu stå att anträffas. Jag vill därför lägga hvarje landtbrukare i landets bättre odlade trakter, som icke förut gifvit akt på dessa förhållanden, på sinnet, att, då

han rensar eller utgallrar sin skog, han aldrig må försumma att lämna de ihåliga träden qvar orörda eller också i deras ställe upphänga hållkar i skogarna. Härigenom bevaras skogarnas outhärliga beskyddare, utan hvilka skogen, den må sedan vara aldrig så välskött, likväl är i fara att blifva till och med helt och hållet förstörd af de trädätande insekterna.

Det sista brevet från Z. T.

Det sista bref, föreningens sekreterare emottog från Z. Topelius, kan med skäl kallas den ädle bortgångnes *testamente till Sylviaföreningen*. I tanke att det för alla dem, som arbeta för denna förening, som stod den aflidne nära, är kärt att få del af hvad Z. T. ännu i det sista hade att säga densamma, anföres brevet ordagrant här nedan.

»Björkudden, den 6 Dec. 1897.

» Jag tackar för bref och årsberättelse. Det varma hjärtat känner jag »väl igen, äfven när det drömmer. I unga år drömma vi om alt stort, som vi »en gång skola uträtta; i en senare ålder korrigera vi drömmen med huru vi »velat och bordt, och äfven det är en ny dröm, en årsring, som bevisar att »trädet växer. Man kan börja för stort, men icke drömma för stort. Där »måste alltid finnas något för verkligheten att pruta, annars återstår blott det »toma skalet af ett lif utan mening.

» Sylviaföreningen är, som fru S. säger, ett säningsfält. mycket frukt- »bart, men också med mycken flygsand. De allra flesta komma för att få »vara med, och däremellan bry de sig katten om ändamålet. Med rättighet »måste följa plikt och med plikten ansvar. Inga löften afgifvas, altså måste »de förutsättas. Vid årsmötena i hvar ring eller filial bör frågas om någon »visat grymhet mot djur och en sådan förseelse straffas i t. ex. tre grader: »1) varning; 2) uteslutning på ett år med förlust af märket för denna tid och »3) uteslutning för alltid. Äfven frivillig afgång bör tillåtas. Alt detta beror »på ledarinnan. Vi hade i Majföreningen sådana processer, då vanligen flickorna »klagade öfver gossarna, ehuru ingenting därom var stadgadt. Försöket att »föreskrifva positiva goda gärningar har visat sig svårt att genomföra. Icke »alla ha fåglar att mata eller hästar att skona. Jag återkommer till mitt förra »förslag om *skyddslingar*, men så, att detta icke blir obligatoriskt, utan frivilligt »för den, som anmäler sig. Kärleken växer ut som ett frö från en till alla, »och Guds kärlek skall vara utgångspunkten. Gif barnet en svagare att be- »skydda, och detta skall tilltala dess ädlare känslor, på samma gång barnet, »själf svagt, känner sig smiekradt att kunna beskydda en ännu svagare.

» Om jag får ihop något till Sylvias januarinummer — jag har skrivit

»för några af våra julblad, men intet i år för Sveriges — så blir det om ett sådant beskydd, framställt i berättelse*). Jag beder med en rad få veta, när manuskriptet bör insändas.

» Af vikt för saken är att uppfostra yngre krafter, som taga vid, när vi tröttna. På ledniagen beror dock slutligen allt. Och jag har mera förtroende för uppoffrande kvinlig värksamhet, än för skapelsens herrar, som alltid ha många andra järn i elden.

» Sylviaföreningen har nu sätt och nu gäller att betrygga frukten, medan sanningen fortgår. Må den bära en god skörd för lifvet, icke blott flyktiga känslor! Tack för fortsatt intresse, — kasta icke yxan i sjön, fortfar, och räkna bland dem, som önska föreningen framgång, äfven ett snart utslitet redskap i idéernas tjänst.

Z. T.

Upprop.

»Sylviaföreningen har nu sätt och nu gäller att betrygga frukten medan sanningen fortgår.»

Dessa Z. Topelii ord angifva i korthet den uppgift Sylviaföreningen nu har sig förelagd. Skall denna uppgift förverkligas och »bära en rik skörd för lifvet, icke blott flyktiga känslor», är i främsta rummet beroende af om landets lärare och lärarinnor skänka densamma sin medvärkan, hvilket lämpligast sker genom att gynna och understödja bildandet af Sylviakretsar inom skolorna. Visserligen är detta ytterligare ett tillskott till dessa våra trägna arbetares nog så mödosamma arbete i fosterlandets tjänst. Men bildandet af en Sylviakrets tar dock ej så alltför mycken tid i anspråk. Därtill fordras ju blott att *en gång taga saken till tals med barnen*. Märken kunna rekvireras genom postkort, och en liten utfärd eller helt enkelt en sammankomst inom skolan för att klargöra föreningens ändamål och lifva intresset, borde väl ej blifva alltför betungande. Vi våga därför, ärade lärare och lärarinnor, till Eder framställa en vördsam anhållan om att skänka våra sträfvanden Edert välvilliga understöd.

I städer och större kommuner vore det synnerligen önskvärdt om för Sylviaföreningen intresserade personer inom sig valde en direktion, som toge om hand föreningens angelägenheter, anordnade föredrag och fester, spridde föreningens skrifter, m. m. Detta skulle säkert underlätta arbetet och lända saken till fromma.

Men icke blott till lärare och lärarinnor vädja vi i denna behjärtansvärda sak. Alla för djurskyddssaken intresserade personer, såväl i stad som på landsbygden, kunna värka för dess främjande genom att bilda Sylviakretsar, härtill fordras ej nödvändigtvis en skolklass; ett antal barn från den närmaste omgifningen är härför nog. Mången barn- och djurvän skulle härigenom finna en tilltalande och välsignelsebringande värksamhet och helt visst en rik källa till glädje. Ty arbetsfältet är fruktbart och med varmt intresse och god vilja kan mycket åstadkommas. »På ledningen beror slutligen ändå allt», säger Z. T.

Det kan måhända synas obefogadt att vid en tidpunkt, då sinnena äro upptagna af så allvarliga spörsmål, som nu är fallet, bringa till tals en fråga, enligt mångas åsikt så underordnad som djurskyddsfrågan. Men arbetet för humanitet och rättvisa kan väl aldrig anses vara obefogadt, än mindre arbetet för det uppväxande släktets sedliga förädling genom väckandet af ungdomens ansvarskänsla gentemot svagare varelser, allra minst nu till dags, då det är af den största vikt att sträfvandet för ideella mål ställes framom självviska intressen, småsinne och njutningslystnad. De materiella ändamålen i lifvet hafva sin gräns, men de ideella gå obegränsade framåt i tiden från släkte till släkte.» Ett af Z. T:s gyllene oro, väl värd att läggas på hjärtat.

Obs! Sylviaföreningens märken, listor och stadgar samt alla närmare upplysningar erhållas af föreningens sekreterare, fru Julia Stadius. Adress: H:fors, Ö. Henriksgatan 1.

Alla porton och försändninskostnader bestridas af föreningens styrelse.
Helsingfors i mars.

Sylviaföreningens styrelse.

Innehåll: Sylviaföreningens årsberättelse. — Årsmötet 1898. — Åtgärder för främjandet af föreningens värksamhet. — Småfåglarnas skydd. — Det sista brevet från Z. T. — Upprop. — Annonss.

*) Se Sylvias Topeliiblad »Våra egna».

Ett af de kraftigaste medlen för främjandet af djurskyddsarbetet bland barnen är tvifvelsutan för dem afpassad djurvänlig litteratur, hvarför Sylviaföreningens styrelse på det varmaste förordar spridandet af föreningens organ, den af föreningens ordförande och sekreterare utgifna djurskyddstidningen

—♦— Sylvia, —♦—

som utkommer med ett nummer i månaden (sommarferien undantagen) i 8-sidigt format, illustrerad och under medvärkan af Professor **O. M. Reuter**, Professorskan **G. Henschen** (Upsala), signaturen **Aina**, fröken **Alli Nissinen** m. fl. kända pennor. Priset utgör:

— 1 mark för hel årgång —

(Postarfodet inberäknadt).

Hvart 11:te exemplar gratis.

Såsom biblad till Sylvia utkommer därjämte

—♦— Ungdomsbladet, —♦—

Organ för den mognare skolungdomen.

Oaktadt detta blad ej är ett speciellt djurskyddsorgan, gagnar det dock djurskyddssaken, enär det åtföljer Sylvia och sålunda också bland den mognare ungdomen sprider djurvänliga tendenser,

Priset för Sylvia jämte ungdomsbladet utgör:

1 mark 50 penni hel årgång.

Postarfodet inberäknadt. — Hvart 11:te exemplar gratis.

Lärare och lärarinnor, djurskyddsföreningar och andra för djurskydd intresserade personer anmodas vördsamt att främja Sylvias och Ungdomsbladets spridning.